

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 353/2014-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. júna 2014 predbežne prerokoval sťažnosť L. B., zastúpeného advokátom JUDr. Miroslavom Chromým, Advokátska kancelária, SNP 33, Veľký Krtíš, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 58 C 224/2010 z 22. mája 2012 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11 Co 47/2012 zo 17. septembra 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. apríla 2014 doručená sťažnosť L. B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 58 C 224/2010 z 22. mája 2012 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len

„krajský súd“) sp. zn. 11 Co 47/2012 zo 17. septembra 2013 (ďalej len „napadnutý rozsudok“).

Ako zo sťažnosti vyplýva, sťažovateľ podal na okresnom súde žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu, o ktorej rozhodol okresný súd svojím rozsudkom sp. zn. 58 C 224/2010 z 22. mája 2012 tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol. Sťažovateľ nespokojný s rozsudkom súdu prvého stupňa podal odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd napadnutým rozsudkom tak, že rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Sťažovateľ ďalej v sťažnosti uvádza, že využil aj podnet na podanie mimoriadneho dovolania, ktorý bol podľa jeho názoru dôvodný. Napriek uvedenému jeho podnet bol vybavený oznámením sp. zn. Kc 328/13/1100 z 2. januára 2014 prokurátorom Krajskej prokuratúry v Bratislave tak, že neboli splnené zákonné podmienky na podanie mimoriadneho dovolania. Sťažovateľ ďalej podal opakovaný podnet adresovaný Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“), ktorý bol vybavený oznámením prokurátorky generálnej prokuratúry sp. zn. VI/3 Pz 23/14/1000 z 18. februára 2014, pričom prokurátorka v oznámení dospela k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na podanie mimoriadneho dovolania.

Sťažovateľ v sťažnosti argumentoval, že v zmluve o prevode cenných papierov došlo k chybe – omylu, preto sa sťažovateľ domáhal vyslovenia neplatnosti právneho úkonu – zmluvy, na základe ktorého prebehol prevod cenných papierov. Vychádzajúc z uvedeného sťažovateľ formuloval svoj konečný návrh takto:

„1. Základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky porušené bolo.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 22. 5. 2012 č. k. 58C/224/2010 -205, 1210225907 a rozsudok Krajského súdu Bratislava zo dňa 17. 09. 2013 č. k. 11Co 47/2012-248, IČS:1210225907 zrušuje a vec vracia Okresnému súdu Bratislava II na ďalšie konanie.

3. Sťažovateľovi sa priznáva náhrada škody vo výške 1.225,-€ ako náhrada za výdavky spojené s uplatnením svojho práva.“

Sťažovateľ okrem plnej moci pre advokáta nepriložil k predloženej sťažnosti žiadne relevantné prílohy.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

K predloženej sťažnosti ústavný súd v prvom rade považuje za potrebné uviesť, že táto nespĺňa viaceré povinné obsahové náležitosti, predovšetkým chýba odôvodnenie sťažnosti vrátane náležitej právnej argumentácie, ktorá má ústavno právny rozmer, sťažovateľ ďalej v rozpore s § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti nepripojil kópie právoplatných rozhodnutí, ktoré označil ako porušujúce jeho základné právo na súdnu ochranu. Ako ďalší nedostatok sťažnosti ústavný súd hodnotí aj formuláciu petitu sťažnosti, kde v bode 1 petitu sťažovateľ navrhuje vysloviť porušenie svojho označeného základného práva bez toho, aby označil rozhodnutie a orgán verejnej, ktorý toto rozhodnutie vydal.

Takéto zistenia štandardne vedú ústavný súd k výzve sťažovateľovi na doplnenie jeho podania s poučením, v akom smere je potrebné podanie doplniť, v akej lehote a aké sú prípadné následky nevyhovenia výzve.

V posudzovanom prípade však ústavný súd z dôvodov hospodárnosti a efektívnosti konania podľa čl. 127 ods. 1 ústavy [§ 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) v spojení s § 31a zákona o ústavnom súde] od výzvy adresovanej sťažovateľovi upustil. Dôvodom zvoleného postupu bolo samotné rozhodnutie o predloženej sťažnosti v rámci jej predbežného prerokovania. Ústavný súd totiž na základe podkladov, ktorými disponoval, dospel k záveru, že ani prípadné doplnenie sťažnosti sťažovateľa o povinné náležitosti by nemohlo za žiadnych okolností viesť k prijatiu jeho sťažnosti na ďalšie konanie.

1. Na prerokovanie sťažnosti v časti napádajúcej rozsudok okresného súdu ústavný súd nemá dostatok právomoci. V konaní pred ústavným súdom sa uplatňuje princíp subsidiarity (čl. 127 ods. 1 ústavy), podľa ktorého ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa rozhoduje „iný súd“, ústavný súd nemôže poskytnúť takým právam ochranu.

Prvostupňový rozsudok okresného súdu bol napadnutelný odvolaním ako riadnym opravným prostriedkom. Túto možnosť sťažovateľ aj využil. Z uvedeného dôvodu ochranu jeho označeným právam poskytoval krajský súd, a tak ústavný súd nemôže za žiadnych okolností podrobiť svojmu prieskumu napadnutý rozsudok okresného súdu, preto sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie a rozhodnutie.

2. Pokiaľ ide o napadnutý rozsudok krajského súdu, ústavný súd na okresnom súde zistil, že tento napadnutý rozsudok sa stal právoplatným 30. októbra 2013.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd stabilne zotrúva na stanovisku, že nedodržanie uvedenej lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje (napr. m. m. III. ÚS 124/04, IV. ÚS 14/03, III. ÚS 14/03).

Napadnutý rozsudok krajského súdu zo 17. septembra 2013 nadobudol právoplatnosť 30. októbra 2013. Sťažnosť odoslal sťažovateľ na poštovú prepravu ústavnému súdu 7. apríla 2014, čo je zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej zákonom o ústavnom súde na podanie sťažnosti. V tejto časti tak ústavný súd posúdil predloženú sťažnosť ako oneskorene podanú.

Vzhľadom na odôvodnenie odmietnutia predloženej sťažnosti nepovažoval ústavný súd za nevyhnutné odstraňovať nedostatky podania sťažovateľa, pretože taký postup by nemohol viesť k inému rozhodnutiu pri predbežnom prerokovaní predloženej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. júna 2014